

sundt og frisk, og at moderen ikke må påføre sit bar store skader.

På et eller andet tidspunkt kommer de gravide jo i kontakt med både læger og sundhedsplejersker, som selvfølgelig har indberetningspligt, og ad den vej kunne man jo sende narkomanen videre til behandling. Vi ser jo også, at hvis en kvindelig narkoman bliver tvangsbragt i et behandlingsforløb, får hun mulighed for at komme ud af sit stofmisbrug og får måske også mulighed for at kunne beholde sit barn efterfølgende. Derfor går vi ind for, at der skal være tvang i behandlingssystemet, præcis som May Olofsson og John Halse siger.

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Fru Pia Kristensen anerkender altså, at antallet af misbrugere, der henvender sig til praktiserende læge, sundhedsplejerske og andre, falder drastisk, hver gang debatten handler om tvang over for disse mennesker.

Mange af disse mennesker bor på gaden. De har ikke nogen kontakt til praktiserende læge, de aner dårligt nok, at der findes sundhedsplejersker, og de tænker slet ikke på jordmoderen, før maven bliver så stor, at de ved, at nu skal de føde. Det er den type mennesker, vi ønsker at hjælpe med vores forslag, så de kan komme i en situation, hvor de rent faktisk får den støtte, der betyder, at de kan føde et barn, der ikke er stofmisbruger fra fødslen.

Jeg er meget ked af, at fru Pia Kristensen, som jo ellers meget gerne vil hjælpe disse mennesker, ikke kan se, at det er en konflikt, som er fuldstændig uløselig. Hvis vi bliver ved med at snakke om tvang over for disse mennesker, forsvinder de, og så vil vi se børn, som fødes med alvorlige abstinenser.

Kl. 15.25

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Det er klart, at der skal også noget forebyggelse til, der skal noget opsøgende arbejde til. Vi har gudskelov også socialarbejdere og frivillige, der går rundt ude på gader og stræder og får fat i de gravide narkomaner. Det er én ting.

Vi vil stadig væk holde fast ved, at det er fint nok med støttepersoner, men vi mener bare ikke, at det kan stå alene, og vi har altså den holdning, at der skal være tvang i behandlingen. På en eller anden måde må der være tvang, fordi vi ser på det ufødte barns ret til at blive født sundt

og rask. Jeg kan egentlig ikke forstå, at SF ikke også synes, man skal gå ind og sikre, at et lille barn bliver født rask og uden skader.

Vi kan blive ved med at diskutere, om der skal være tvang eller ej, for vi er bare ikke enige med SF. Men Dansk Folkeparti mener, at den norske model har en god effekt, og det vil vi gerne have indført her i Danmark også.

Charlotte Dyremose (KF):

Der er vel ingen tvivl om, at gravide misbrugere er nogle af dem, der virkelig skal have en ordentlig støtte og vejledning og helst komme ud af deres misbrug.

Når vi taler gravide misbrugere, er det jo ikke bare hensynet til misbrugeren selv, men også det helt afgørende hensyn til det ufødte barn, et hensyn, der må og skal stå før alt andet. Der er jo så utrolig meget på spil for netop dette ufødte barn.

Derfor er problematikken angående gravide misbrugere så væsentlig og ikke mindst alvorlig. Det er vi alle klar over, og det kan vi alle være enige om. I den konservative gruppe er vi i hvert fald på ingen måde i tvivl så langt.

Der, hvor det straks bliver værre, er, når vi skal vurdere, hvordan vi bedst hjælper misbrugere, og ikke mindst hvordan vi hjælper deres ufødte børn. Som forslagsstillerne også er inde på, er situationen nemlig den, at der ikke altid er sammenhæng mellem den hjælp, den gravide kan få og det, den gravide opfatter som hjælp.

Hvordan betragter den gravide det f.eks., når de sociale myndigheder underretter om hendes graviditet og misbrug, måske negativt? I princippet kan vi vel egentlig være ligeglade med de fine følelser hos moderen, for her handler det om barnet. Men det må bare ikke ende med, at moderen bliver gal og begynder at modarbejde systemet, for så står barnet jo virkelig i en dårlig situation. Ja, lidt a la den diskussion, som fru Anne Baastrup også startede lige før.

Vi har jo afsat midler til en bedre tværfaglig indsats. Forhåbentlig vil det betyde, at den gravides behov for hjælp og støtte bedre kan opfyldes. Forhåbentlig vil den gravide indgå konstruktivt i samarbejdet med myndighederne om at skabe de bedste rammer for det ufødte barn.

Forslagsstillerne foreslår så, at vi nu skal indføre en støtte/kontaktperson for denne gruppe, og det vil vi fra konservativ side på ingen måde bare afvise. Det kan nemlig sagtens være, at det er den rette vej at gå. Vi ved det desværre bare ikke. Forslagsstillerne foreslår f.eks., at der ikke